

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

(Διαδικασία άρθρου 30 σε συνδυασμό με άρθρα 20 επ. ν.1264/1982
και 591 και 621-622 Κ.Πολ.Δ.)

ΑΓΩΓΗ

Του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και στο Αμαρούσιο Αττικής αντίστοιχα (ΑΦΜ Υπουργείου Οικονομικών: 090165560, ΑΦΜ Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού: 090055799).

ΚΑΤΑ

Της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ Χανίων (ΕΛΜΕ Χανίων), που εδρεύει στα Χανιά, επί της οδού Ελευθερίου Βενιζέλου αρ. 1 (1^ο Γυμνάσιο Χανίνω), όπως εκπροσωπείται κατά νόμο.

.....

1. Αντικείμενο της παρούσας

Το αντικείμενο της παρούσας διαφοράς είναι διττό:

A. Το αν θα γίνουν σεβαστές αποφάσεις της δικαστικής εξουσίας και συγκεκριμένα: α) η με αριθμό **227/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών**, με την οποία, **αναγνωρίστηκε ως παράνομη και καταχρηστική η ίδια απεργιακή κινητοποίηση** (κηρυχθείσα από την ΑΔΕΔΥ- τριτοβάθμια οργάνωση, μέλος της οποίας είναι η εναγόμενη) και β) η με αριθμό **255/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών**, με την οποία, **αναγνωρίστηκε ως παράνομη η ίδια απεργιακή κινητοποίηση** (κηρυχθείσα από την Ο.Λ.Μ.Ε.- δευτεροβάθμια οργάνωση, μέλος της οποίας είναι η εναγόμενη) ή αν θα επιτραπεί στην εναγόμενη να πραγματοποιήσει την ήδη δικαστικώς με τις προαναφερόμενες αποφάσεις, αναγνωρισθείσα ως παράνομη και καταχρηστική απεργία, χάρη στην ολοφάνερη μεθόδευση της κήρυξής της για τρίτη φορά, κατά τρόπον ώστε να θεμελιωθεί δικαιολογητικός λόγος στο να παρακαμφθεί και εν τέλει παραβιασθεί η με τις παραπάνω δικαστικές αποφάσεις κρίση περί παρανομίας και καταχρηστικότητας της εν θέματι απεργίας από όσους επιλέξουν να ενταχθούν το πρώτον ή να

συνεχίσουν την εν λόγω παράνομη απεργία.

Β. Να κριθεί, για τρίτη φορά εντός ολίγων ημερών, αν θα εφαρμοστεί ο νόμος που ψήφισε το Ελληνικό Κοινοβούλιο (και ειδικότερα τα άρθρα 66 έως 80 του ν. 4823/2021) και οι κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες υπουργικές αποφάσεις, ή αν αποτελεί δικαίωμα της εναγομένης να παραβιάζει ρητές διατάξεις νόμου και θεσπισθεισών κανονιστικών πράξεων, αξιώνοντας -κατά ρητή δημόσια παραδοχή της- να επιβάλουν τη βούλησή της στο Κοινοβούλιο ώστε να καταργήσει ψηφισμένο νόμο του Κράτους και τις συναφείς κανονιστικές πράξεις, αρνούμενη να αναγνωρίσει στους εκπαιδευτικούς το δικαίωμα της επαγγελματικής ανάπτυξης, μέσα ιδίως από τη συνεργασία, την υποστήριξη, τον συντονισμό και την καθοδήγησή τους και, συνακόλουθα, της με τον τρόπο αυτό βελτίωσης της ποιότητας της προσφερόμενης από αυτούς εκπαίδευσης στους μαθητές και προς όφελος αμφοτέρων (διδασκόντων-διδασκομένων).

2. Ιστορικό

Ι. Η εναγόμενη είναι πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι εκπαιδευτικοί κάθε κλάδου και κατηγορίας- δημόσιοι υπάλληλοι της Δευτεροβάθμιας Δ/σης Εκπαίδευσης Χανίων, την εποπτεία της οποίας έχει το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, κατ' επιταγή του Συντάγματος, με αποτέλεσμα να έχω έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρούσας κατά της εναγομένης.

Στις 15-3-2024 η εναγόμενη επέδωσε στον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων την από 15-3-2024 εξώδικη γνωστοποίηση, με την οποία δήλωσε ότι:

«ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΗΣ

ΕΞΩΔΙΚΗ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ Χανίων (ΕΛΜΕ Χανίων)», που εδρεύει στα Χανιά επί της οδού Ελ. Βενιζέλου αριθμός 1. (Τηλ: 6906794943 email: elme chanion @gmail.com) 1ο Γυμνάσιο Χανίων ΤΚ: 73132, Χανιά, και εκπροσωπείται νόμιμα.

ΠΡΟΣ

1. Την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, που κατοικοεδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, επί της οδού Ανδρέα Παπανδρέου αριθ. 37
2. Τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Σταδίου αριθ. 29 και
3. Τη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων, που εδρεύει στα Χανιά επί της Γκερόλα με αρ. 48β , όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Είμαστε πρωτοβάθμιο συνδικαλιστικό σωματείο που σκοπό έχει τη συσπείρωση των μελών του σε κοινό αγώνα για: α) Τη διαφύλαξη, προάσπιση και προαγωγή των επαγγελματικών, οικονομικών και ασφαλιστικών συμφερόντων των μελών μας. β) Την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών της κοινωνικής εργαζόμενης πλειοψηφίας για την βελτίωση της Παιδείας σε όφελος του ελληνικού λαού. γ) Την ανάπτυξη δεσμών φιλίας, συναδελφικότητας και αλληλεγγύης μεταξύ μας. δ) Την εξύψωση του πνευματικού, βιοτικού και κοινωνικού επιπέδου των μελών, την επαγγελματική κατοχύρωση, κατάρτιση και ειδίκευσή τους. ε) Την προάσπιση των συνδικαλιστικών ελευθεριών, της δημοκρατίας, εθνικής ανεξαρτησίας και ειρήνης, στ) Την προώθηση της συνεργασίας και της αλληλεγγύης μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων και των εργαζομένων γενικότερα.

Με την από 07/02/2024 νέα απόφαση της Γενικής Συνέλευσης μας, εκφράζουμε την έντονη δυσαρέσκεια, αγανάκτηση και αντίθεσή της συνδικαλιστικής μας οργάνωσης και του συνόλου των εκπαιδευτικών-μελών μας, με το περιεχόμενο της υπό στοιχ. 9950/ΓΔ5/27-1-2023 Υ.Α. με τίτλο «Ρύθμιση ειδικότερων και λεπτομερειακών θεμάτων σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και τη διαδικασία διενέργειάς της» της υπό στοιχ. 118891/ΓΔ5/23-10-2023 Εγκυκλίου του Γραμματέα του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων με τίτλο «Οδηγίες αναφορικά με την διαδικασία αξιολόγησης εκπαιδευτικών και μελών ΕΕΠ - ΕΒΠ σχολικού έτους 2023 2024» και ειδικότερα τις παραγράφους που αναφέρονται στις πειθαρχικές και διοικητικές κυρώσεις των εκπαιδευτικών και την μεταγενέστερη 41539/ΓΔ5/17-1-2024 Εγκύκλιο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων με τίτλο «Οδηγίες αναφορικά με την διαδικασία αξιολόγησης εκπαιδευτικών και μελών ΕΕΠ -ΕΒΠ» στην οποία μεταξύ άλλων προβλέπεται «Για τη διενέργεια της διαδικασίας έχει εκπονηθεί ειδική ψηφιακή εφαρμογή - πλατφόρμα, σύμφωνα με τις προβλέψεις του αρ. 81 του ν. 4823/2021 (Α/136) και της προαναφερθείσας υπό στοιχεία 12980/Ε3/3.2.2023 Κοινής Υπουργικής Απόφασης (Β' 602)» 3 οι οποίες εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή και κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων των άρθρων 33, 34 και 35 ν. 4692/2020 και των άρθρων 231 και 233 ν. 4823/2021.

Επειδή η ανωτέρω απόφαση και εγκύκλιοι σε εφαρμογή του συστήματος αξιολόγησης, βάλουν κατά του συστήματος της ουσιαστικής, καθολικής, αμερόληπτης και αποτελεσματικής άσκησης των καθηκόντων των εκπαιδευτικών, της ολόπλευρης παιδαγωγικής ανάπτυξης των μαθητών και γενικά κατά του ρόλου του δημόσιου σχολείου.

Επειδή η άρνηση της Διοίκησης να προβεί σε ουσιαστικό διάλογο με τους εκπαιδευτικούς και γενικά όλα τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας προκειμένου να διασφαλίσει σύγχρονη, δημόσια και καθολική παιδεία, και δη η πρόβλεψη και εφαρμογή τιμωρητικών μεθόδων και μέτρων έναντι των συναδέλφων, οι οποίοι υπερασπίζονται το λειτούργημα και το εκπαιδευτικό τους έργο, καταργεί το βασικό ρόλο και αποστολή του Κράτους ως εγγυητή της δημόσιας Παιδείας και συνιστά σοβαρή προσβολή του ρόλου του εκπαιδευτικού.

Επειδή οι ανωτέρω εγκύκλιοι και υπουργικές αποφάσεις περιλαμβάνουν πρωτογενώς κανόνες δικαίου κατά παράβαση της αρχής της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και της συνταγματικής αρχής της διάκρισης των εξουσιών.

Επειδή για την εφαρμογή του συστήματος προβλέπεται η συλλογή, επεξεργασία και αποθήκευση ευαίσθητων ατομικών στοιχείων που άπτονται την προσωπική και υπηρεσιακή εξέλιξη και στάση των διοικουμένων και τρίτων προσώπων χωρίς την συναίνεσή τους κατά παράβαση των άρθρων 2, 24, 26 του Ν. 4624/2019 και της οδηγίας 2016/680.

Επειδή η προσφυγή της Διοίκησης στη Δικαιοσύνη και οι μεθοδεύσεις της προκειμένου ν' ανακόψει τις πρωτοφανείς απεργιακές κινητοποιήσεις σύσσωμου του εκπαιδευτικού κλάδου, θέτει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι η Κυβέρνηση και τα αρμόδια όργανά της επιχειρούν να μετακυλήσουν το βάρος και τις ευθύνες όχι μόνο της ανεπάρκειας, διοικητικής και λειτουργικής, αλλά και της επιλογής υποβάθμισης της δημόσιας παιδείας στους εκπαιδευτικούς, επιτείνοντας εντέλει την απαξίωση και το χτύπημα των ίδιων των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών μας.

Επειδή η προσφυγή του Υπουργείου στη Δικαιοσύνη αποκαλύπτει πως "η αξιολόγηση" δεν προχωρά και συναντά σοβαρή αντίσταση στους εκπαιδευτικούς, παρά τον εκβιασμό στις/στους νεοδιόριστες/ους με τη μη μονιμοποίησή τους, χιλιάδες εκπαιδευτικοί συμμετέχουν στην απεργία-αποχή. Επειδή η κυβέρνηση σε μια απονενοημένη της προσπάθεια να ξεφύγει από το τέλμα, ενεργοποίησε την Α2 φάση της αξιολόγησης και μετέτρεψε όλες/ους τους/τις διευθυντές/ντριες και προϊστάμενες/ους των σχολείων, σε αξιολογητές. Παράλληλα, σταδιακά επεκτείνει την αξιολόγηση σε όλες/όλους τους εκπαιδευτικούς, ακόμα και με αυτούς που έχουν 20-30 χρόνια υπηρεσία. Και μπροστά στον κίνδυνο να βρεθεί πάλι αντιμέτωπο με την ανυπακοή των εκπαιδευτικών, επιστρατεύει το συνηθισμένο του όπλο, την καταστολή και τον αυταρχισμό, τα δικαστήρια!

Επειδή η κυβέρνηση ελπίζει ότι με την καταστολή, τις απειλές, τα δικαστήρια και τον εκφοβισμό θα τελειώνει επιτέλους με την αντίσταση των εκπαιδευτικών.

Επειδή στο πλαίσιο αυτό, με την από **07-02-2024** απόφαση της Γενικής Συνέλευσής μας αποφασίσαμε να μην κάνουμε πίσω στην προάσπιση του εκπαιδευτικού μας έργου και των δικαιωμάτων μας αλλά να συνεχίσουμε τις αγωνιστικές μας κινητοποιήσεις από κοινού με άλλους συλλόγους και ενώσεις εκπαιδευτικών, έως ότου ληφθούν υπόψη οι προτάσεις μας και διεκδικήσεις μας για την ουσιαστική ενίσχυση του εκπαιδευτικού συστήματος, πραγματοποιώντας απεργία/αποχή /στάσεις εργασίας ενάντια στην διαδικασία αξιολόγησης των υπό στοιχεία 9950/ΓΔ5/27-1-2023 ΥΑ του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, 118891/ΓΔ5/23-10-2023 Εγκυκλίων του Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και την μεταγενέστερη 41539/ΓΔ5/17-1-2024 Εγκυκλίου του Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων.

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΛΟΓΟΥΣ

Διαμαρτυρόμαστε για την αυταρχική και αντικειμευτική πολιτική και συμπεριφορά της Κυβέρνησης και των αρμόδιων οργάνων της.

ΚΗΡΥΣΣΟΥΜΕ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΑΠΕΡΓΙΑ-ΑΠΟΧΗ από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων μας που αφορούν τις διαδικασίες της ατομικής αξιολόγησης που προβλέπονται από τις διατάξεις των 9950/ΓΔ5/27-1-2023, 118891/ΓΔ5/23-10-2023 και την μεταγενέστερη 41539/ΓΔ5/17-1-2024 και κάθε άλλης κανονιστικής πράξεως που εκδόθηκε ή θα εκδοθεί κατ' εφαρμογή και κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 33, 34, 35 και 36 ν.4692/2020 και των άρθρων 56 έως 83 και 97 ν.4823/2021 και

ZHTOYME

1) την απόσυρση της υπό στοιχεία της 9950/ΓΔ5/27-1-2023 ΥΑ του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, της 118891/ΓΔ5/23-10-2023 Εγκυκλίου του Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και της μεταγενέστερης υπό στοιχεία 41539/ΓΔ5/17-1-2024 Εγκυκλίου του Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και **την άμεση διακοπή /ανάκληση κάθε πράξης συλλογικού προγραμματισμού και υλοποίησης του εκπαιδευτικού έργου, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων, ως προβλέπεται στην ανωτέρω κανονιστική ρύθμιση,**

2) τη λήψη ουσιαστικών μέτρων ήτοι την κάλυψη των διδακτικών κενών με μαζικούς μόνιμους διορισμούς, την ανέγερση νέων σύγχρονων σχολείων, την πλήρη, ισότιμη και ουσιαστική ένταξη προσφύγων και μεταναστών στο εκπαιδευτικό σύστημα, την διαρκή επιμόρφωση και στήριξη των εκπαιδευτικών. Τα ανωτέρω από μόνα τους θα επιφέρουν σημαντική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου και της δημόσιας παιδείας στο σύνολό της.

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής παραγγέλλεται να επιδώσει νόμιμα την παρούσα σε αυτούς προς τους οποίους η παρούσα απευθύνεται για να λάβουν γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες, αντιγράφοντας ολόκληρη την παρούσα στην έκθεση επιδόσεώς του.

Χανιά 15 Μαρτίου 2024

Η πληρεξούσια Δικηγόρος της ΕΛΜΕ Χανίων».

II. Η Ο.Λ.Μ.Ε., ήτοι η δευτεροβάθμια οργάνωση στην οποία υπάγεται η εναγόμενη, από κοινού με την «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος» (Δ.Ο.Ε.) κήρυξαν απεργία–αποχή, με όμοιο σκοπό και αίτημα. **Με την με αριθμό 195/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών έγινε δεκτή η αγωγή του Ελληνικού Δημοσίου κατά της Δ.Ο.Ε. και της Ο.Λ.Μ.Ε. και το Δικαστήριο αναγνώρισε ως παράνομη την απεργία–αποχή, επειδή ως προς την Δ.Ο.Ε. κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο και επειδή παραβιάστηκε η υποχρέωση από την πλευρά αμφοτέρων των εναγομένων για δημόσιο διάλογο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 του Ν. 4808/2021 (Α 101/19.6.2021) και το Δικαστήριο απαγόρευσε τη συνέχισή της, κηρύσσοντας την απόφασή του προσωρινά εκτελεστή.**

Στη συνέχεια, η «Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων» (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.), τρίτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι και οι εκπαιδευτικοί κάθε κλάδου και κατηγορίας, ως και οι δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων που εργάζονται στο Ελληνικό Δημόσιο κήρυξε απεργία-αποχή, με όμοιο σκοπό και όμοια αιτήματα.

Με την με αριθμό 227/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών έγινε δεκτή η αγωγή του Ελληνικού Δημοσίου κατά της ΑΔΕΔΥ και το Δικαστήριο αναγνώρισε ως παράνομη και καταχρηστική την απεργία-αποχή επειδή

«...α) η προκηρυχθείσα απεργία έχει ως μόνο αίτημα την κατάργηση- αναστολή εφαρμογής των προαναφερόμενων νομοθετικών διατάξεων και όχι την επίλυση των προβλημάτων, τα οποία υφίστανται οι εκπαιδευτικοί λόγω των πρόσθετων, πέραν του εκπαιδευτικού έργου τους, υποχρεώσεων που μπορεί να αναλαμβάνουν βάσει των επίμαχων διατάξεων, β) η ικανοποίηση του αιτήματος της απεργίας δεν εξαρτάται από τη βούληση του ενάγοντος-εργοδότη των εκπαιδευτικών, αλλά από τη βούληση του ελληνικού κοινοβουλίου και γ) η προκηρυχθείσα απεργιακή κινητοποίηση έχει αόριστη διάρκεια. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο κρίνει ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση συνιστά «πολιτική» απεργία, η οποία είναι παράνομη και καταχρηστική, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί επί ζητημάτων που ανήκουν στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό στάσιμο το προσφερόμενο εκπαιδευτικό έργο προς βλάβη των μαθητών και των οικογενειών τους, ενώ λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να υπόκειται σε συνεχή αξιολόγηση προκειμένου να βελτιώνεται και να επικαιροποιείται». Με το σκεπτικό αυτό το Δικαστήριο με την ίδια ως άνω απόφαση απαγόρευσε τη συνέχισή της, κηρύσσοντας την απόφασή του προσωρινά εκτελεστή, ως προς αυτή τη διάταξη και επιβάλλοντας χρηματική ποινή ύψους 5.000 ευρώ για κάθε ημέρα παραβίασης της εν λόγω διάταξης.

Περαιτέρω η Ο.Λ.Μ.Ε., ήτοι η δευτεροβάθμια οργάνωση στην οποία υπάγεται η εναγόμενη, από κοινού με την «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος» (Δ.Ο.Ε.) κήρυξε εκ νέου απεργία-αποχή, την οποία γνωστοποίησε επιδίδοντας στο Ελληνικό Δημόσιο την από 10-3-2024 εξώδικη γνωστοποίηση. Με την με αριθμό 255/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών έγινε δεκτή η αγωγή του Ελληνικού Δημοσίου κατά της Ο.Λ.Μ.Ε. και το Δικαστήριο αναγνώρισε ως παράνομη και την απεργία-αποχή επειδή η επίμαχη απεργιακή κινητοποίηση, που συνίσταται στην αποχή των εκπαιδευτικών από τη διαδικασία αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών λειτουργιών, προξενεί βλάβη στο κοινωνικό σύνολο, καθώς η παραπάνω διαδικασία αποβλέπει στη βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και την προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού και διδακτικού έργου, που προσφέρεται στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Με την ίδια ως άνω απόφαση το Δικαστήριο απαγόρευσε την έναρξη της προκηρυχθείσης απεργίας, κηρύσσοντας την απόφασή του προσωρινά εκτελεστή, ως προς αυτή τη διάταξη και επιβάλλοντας χρηματική ποινή ύψους 5.000 ευρώ για κάθε ημέρα παραβίασης της εν λόγω διάταξης.

3. Προηγούμενες απεργιακές κινητοποιήσεις-νομοθετικό πλαίσιο-εγκύκλιοι.

A. Στις 12-06-2020 δημοσιεύθηκε ο ν. 4692/2020 (Α' 111), με τίτλο «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις». Με τα άρθρα 33, 34, 35 και 36 αυτού, θεσμοθετήθηκε η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου κάθε σχολικής μονάδας (όχι των εκπαιδευτικών), ως μια διαδικασία εκπαιδευτικής ανατροφοδότησης προς το συμφέρον των εκπαιδευτικών, των μαθητών, της εκπαιδευτικής κοινότητας και του κοινωνικού συνόλου εν γένει. Ιδίως, με το άρθρο 33 ρυθμίστηκε ο συλλογικός προγραμματισμός του εκπαιδευτικού έργου και οι ομάδες δράσεων επαγγελματικής ανάπτυξης, ενώ με τα άρθρα 34 και 35 ρυθμίστηκαν η αυτοαξιολόγηση και η εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων.

Στις 03-08-2021 δημοσιεύθηκε ο ν. 4823/2021 (Α' 136) «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις». Αυτός θέσπισε, μεταξύ άλλων, σύστημα αξιολόγησης του έργου των στελεχών της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών και των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού (Ε.Β.Π.) της δημόσιας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθόρισε τα όργανα και τις διαδικασίες αξιολόγησης κ.α.

Κατ' εφαρμογή του ν. 4692/2020 και 4823/2021, δημοσιεύθηκε στις 10-9-2021, η Υ.Α. 108906/ΓΔ4 (Β' 4189), η οποία ρύθμισε τα ειδικότερα ζητήματα εφαρμογής διαδικασιών αξιολόγησης. Τονίζεται ότι υιοθέτησε προτάσεις και των εκπροσώπων των εκπαιδευτικών και απλούστευσε τη διαδικασία συγκριτικώς προς την αντίστοιχη, εφαρμοστική του νόμου, Υ.Α. που ίσχυσε κατά το προηγούμενο διδακτικό έτος. Η παραπάνω Υ.Α. προβλέπει θεματικούς άξονες για την αξιολόγηση, όπως ιδίως την εφαρμογή καινοτόμων διδακτικών πρακτικών, την καλλιέργεια δεξιοτήτων των μαθητών, την υποστήριξη ένταξης ευάλωτων ομάδων μαθητών, την ενασχόληση με ομίλους, τη συμμετοχή σε σχολικούς διαγωνισμούς, τη σχολική διαρροή, τις σχέσεις μεταξύ των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας, την εφαρμογή του σχολικού κανονισμού, τη συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα (π.χ. ERASMUS).

Αμέσως μετά την έκδοση της παραπάνω ΥΑ, οι δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις Δ.Ο.Ε. και Ο.Λ.Μ.Ε., καθώς και η Α.Δ.Ε.Δ.Υ., προχώρησαν, συντονισμένα, σε, κατά δήλωσή τους, αόριστης διάρκειας, «απεργία – αποχή» των εκπαιδευτικών-μελών τους από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την εφαρμογή των αρ. αρ. 33, 34, 35 και 36 του ν. 4692/2020 και του ν. 4823/2021.

Με την με αριθμό 542/2021 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αναγνωρίστηκε ως παράνομη και καταχρηστική η κηρυχθείσα από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

απεργία-αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων τους που αφορούν στις διαδικασίες συλλογικού προγραμματισμού και υλοποίησης του εκπαιδευτικού έργου, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 33, 34, 35 και 36 του ν. 4692/2020, των άρθρων 56-83 και 97 του ν. 4823/2021, από τις διατάξεις των με αρ. 6603/ΓΔ4 (ΦΕΚ Β' 140/20-01-2021) και με αρ. 108906/ΓΔ4/10-9-2021 (ΦΕΚ Β' 4189) αποφάσεων της Υφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων και από τις διατάξεις οιασδήποτε άλλης κανονιστικής απόφασης εκδοθεί κατ' εξουσιοδότησή τους, όπως και κάθε σχετικής εφαρμοστικής τούτων εγκυκλίου, παρέχοντας με τον τρόπο αυτό πλήρη κάλυψη στο σύνολο των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, υπηρετούντων με έννομη σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Ειδικότερα, η απεργία-αποχή κρίθηκε παράνομη, επειδή παραβιάστηκε η υποχρέωση από την πλευρά της εναγομένης για δημόσιο διάλογο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 του Ν. 4808/2021 (Α 101/19-6-2021) και ως παράνομη και καταχρηστική, επειδή συνιστά «πολιτική» απεργία, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί και υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος

Είχε προηγηθεί η με αριθμό 534/2021 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία αναγνωρίστηκε ότι η κηρυχθείσα από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις Δ.Ο.Ε., Ο.Λ.Μ.Ε., Π.Ο.Σ.Ε.Ε.Π.Ε.Α.,Ο.Ι.Ε.Λ.Ε. απεργία-αποχή από κάθε ενέργεια, που συνδέεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στον ν. 4692/2020, όπως αυτές συμπληρώθηκαν από τον ν. 4823/2021 και, περαιτέρω, ρυθμίστηκαν στην Υπουργική Απόφαση 108906/ΓΔ4/10-09-2021 με τίτλο «Συλλογικός προγραμματισμός, εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των σχολικών μονάδων» (ΦΕΚ Β'4189/10-09-2021) και δη από τις διαδικασίες συλλογικού προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου, εσωτερικής αξιολόγησης-αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων, όπως αυτή περιγράφεται στο ανωτέρω νομοθετικό πλαίσιο, είναι παράνομη.

Κατά της τελευταίας απόφασης το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε έφεση, η οποία έγινε δεκτή με την με αριθμό 4242/2021 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, σύμφωνα με την οποία εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε ως μη νόμιμα τα αιτήματα της αγωγής περί απαγόρευσης συνέχισης της απεργίας, περί καταδίκης άλλως απειλής χρηματικής ποινής σε βάρος των εναγομένων για κάθε παραβίαση της απόφασης. Με την ίδια απόφαση απορρίφθηκαν οι αντίθετες εφέσεις της Δ.Ο.Ε. και της Ο.Λ.Μ.Ε., έγινε δεκτή η έφεση της Ο.Ι.Ε.Λ.Ε. ως προς τους λόγους έφεσης ότι η τελευταία αντιπροσωπεύει

εκπαιδευτικούς που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, τα οποία δεν αποτελούν υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται περιοριστικά στην παρ. 2 του άρθρου 19 του Ν. 1264/1982, δεν είχε υποχρέωση, παρά μόνο δικαίωμα, σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994 να ζητήσει τη διεξαγωγή δημόσιου διαλόγου ενώπιον του Ο.Μ.Ε.Δ., ενώ επίσης, δεν είχε υποχρέωση να διαθέσει κατά τη διάρκεια της απεργίας προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας και το Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο δίκασε την αγωγή του Ελληνικού Δημοσίου, αναγνώρισε ότι η κηρυχθείσα από την συνδικαλιστική οργάνωση Ο.Ι.Ε.Λ.Ε. απεργία–αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπεται από το Ν. 4692/2020, το Ν. 4823/2021 και την Υ.Α. 108906/ΓΔ4/10-9-2021, είναι «πολιτική» απεργία και, επομένως, παράνομη.

Β. Κατ' εφαρμογή του ν. 4823/2021 και ειδικότερα των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 29, των άρθρων 56 και 66 έως και 80, την παρ. 2 του άρθρου 83 και των άρθρων 231 και 232, δημοσιεύθηκε στις 27-1-2023, η Υ.Α. 9950/ΓΔ5 (Β'/388/2023), η οποία ρύθμιζε τα ειδικότερα ζητήματα εφαρμογής διαδικασιών αξιολόγησης. Ειδικότερα η εν λόγω Υ.Α. ρυθμίζει ειδικότερα και λεπτομερειακά θέματα σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όπως τα πεδία και κριτήρια αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, καθώς και τη διαδικασία διενέργειας της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού.

Κατά την πρώτη εφαρμογή της διαδικασίας αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού (ΕΕΠ)–Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού (ΕΒΠ) προτάχθηκε η διαδικασία της αξιολόγησης που αφορά στο πεδίο Α και συγκεκριμένα: (i) για τους εκπαιδευτικούς στο πεδίο Α1) γενική και ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου από το Σύμβουλο Εκπαίδευσης Ειδικότητας, (ii) για τα μέλη ΕΕΠ των σχολικών μονάδων στο πεδίο Α1) ειδικό υποστηρικτικό και παιδαγωγικό έργο, από το Σύμβουλο Εκπαίδευσης Επιστημονικής Ευθύνης του ΕΕΠ, (iii) για τα μέλη ΕΒΠ των σχολικών μονάδων από το Σύμβουλο Ειδικής Αγωγής και Ενταξιακής Εκπαίδευσης στο πεδίο Α) υποστηρικτικό έργο του μέλους του Ε.Β.Π. και με την με αριθμό 41539/ΓΔ5/2023 εγκύκλιο του Υπ. Παιδείας δόθηκαν οδηγίες για την διαδικασία που θα ακολουθηθεί. Κατά το πρώτο αυτό στάδιο της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών στο πεδίο Α1 και παρά την επίδοση στο Υπουργείο των πιο πάνω εξώδικων γνωστοποιήσεων των εναγομένων, δεν υπήρξε από την πλευρά των εκπαιδευτικών σημαντική συμμετοχή στην προκηρυχθείσα απεργία–αποχή. Επιπλέον, λόγω της προκήρυξης βουλευτικών εκλογών, ίσχυσε η εκ του νόμου αναστολή κάθε διαδικασίας αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων.

Με την έναρξη του νέου-τρέχοντος- σχολικού έτους και αφού δόθηκε περίοδος προσαρμογής στους νέους διευθυντές των σχολικών μονάδων, που ανέλαβαν καθήκοντα τον Ιούνιο του 2023, λίγο πριν λήξει το προηγούμενο σχολικό έτος, εκδόθηκε η με αριθμό 118991/ΓΔ5/23-10-2023 εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας, σε συνέχεια της πιο πάνω με αριθμό 41539/ΓΔ5/2023, που αφορούσε το νέο σχολικό έτος 2023-2024.

Στη συνέχεια εκδόθηκε η με αριθμό 5302/ΓΔ5/17-1-2024 εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας με θέμα την έναρξη διαδικασίας αξιολόγησης για το πεδίο Α2 των σχολικών μονάδων και για το πεδίο Α των ΚΕΔΑΣΥ και ΣΔΕΥ (ΕΔΥ), σύμφωνα με την οποία: «... Μέρος 4. Διενέργεια διαδικασίας αξιολόγησης πεδίου Α2 και πεδίου Α (μέρος 2 και μέρος 3) Α. Για την έναρξη της διαδικασίας αξιολόγησης των πεδίου Α2 και Α, όπως αναφέρθηκαν ανωτέρω στα μέρη 2 και 3 ορίζεται ότι: 1. Ο/Η οικείος/α Διευθυντής/ντρια Εκπαίδευσης και Περιφερειακός/ή Διευθυντής/ντρια Εκπαίδευσης (για τα ΚΕΔΑΣΥ-ΣΔΕΥ) καλείται μέχρι 24/1/2024 να έχει ολοκληρώσει τη διαδικασία κατάρτισης των πινάκων με τα ζευγάρια αξιολογητή – αξιολογούμενου για το πεδίο Α2 (των εκπαιδευτικών και μελών ΕΕΠ των σχολικών μονάδων), και για το πεδίο Α των εκπαιδευτικών και μελών ΕΕΠ των ΚΕΔΑΣΥ και των μελών ΕΕΠ των ΣΔΕΥ, να προβεί στην ανάρτησή τους στην ειδική ψηφιακή εφαρμογή, και να ενημερώσει σχετικά τους/τις αξιολογητές/τριες και αξιολογούμενους/ες...3. Οι κατά περίπτωση αξιολογητές/τριες οφείλουν μέχρι τις 31/1/2024 να δρομολογήσουν και να εκκινήσουν τη διαδικασία της παρ. 4 του άρθρου 11 της προαναφερθείσας Κ.Υ.Α. ώστε μέχρι τις 9/2/2024 να έχει εκκινήσει η διαδικασία παρατήρησης είτε της διδασκαλίας για τους εκπαιδευτικούς, είτε του υποστηρικτικού έργου για τα μέλη ΕΕΠ, είτε της μελέτης περίπτωσης για τους υπηρετούντες σε ΚΕΔΑΣΥ και ΣΔΕΥ».

Ακολούθως και με αφορμή την έναρξη της διαδικασίας αξιολόγησης των εκπαιδευτικών στο πεδίο Α2, συντονισμένα από την ΔΟΕ στις 26-01-2024 και από την ΟΛΜΕ στις 29-01-2024, νέες «οδηγίες» προς τα μέλη τους, για την πραγματοποίηση της «απεργίας-αποχής» και συνέχισαν να διακηρύσσουν ότι οι ως άνω διατάξεις του ν. 4692/2020 δεν πρόκειται να εφαρμοστούν ποτέ από τα μέλη τους, μολονότι στις 17-1-2024 εκδόθηκε η με αριθμό 5302/ΓΔ5/2023 εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας, στην οποία ξεκαθαρίστηκε για πολλοστή φορά ότι «η συμμετοχή στις διαδικασίες αξιολόγησης αποτελεί εκπλήρωση υπαλληλικού καθήκοντος και υποχρέωση». Η Δ.Ο.Ε. διαβίβασε μάλιστα στα μέλη της τις από 30-01-2024 οδηγίες-βήματα για την αποτροπή και της ατομικής αξιολόγησης μπροστά στην έναρξη της φάσης Α2.

Στη συνέχεια εκδόθηκε η με αριθμό 16870/ΓΔ5/16-2-2024 εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με την οποία δίδονται διευκρινίσεις σχετικά με την διαδικασία αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών και των

μελών ΕΕΠ-ΕΒΠ, ενώ με την με αριθμό 19148/Δ6/22-2-2024 εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με θέμα «Οδηγίες για τη διαδικασία αξιολόγησης των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε Πρότυπα και Πειραματικά σχολεία κατά το σχολικό έτος 2023-2024» ορίστηκε ότι «... **Ε. Ο/Η Προϊστάμενος/η της οικείας Διεύθυνσης Εκπαίδευσης καλείται, το αργότερο μέχρι 01/3/2024, να έχει ολοκληρώσει τη διαδικασία κατάρτισης των πινάκων με τα ζευγάρια αξιολογητή-αξιολογούμενου για τα πεδία Α1 και Α2 των εκπαιδευτικών των Π.Σ. και ΠΕΙ.Σ. που θα αξιολογηθούν στην παρούσα φάση με τη σειρά προτεραιότητας που καθορίζεται στην παράγραφο Β του κεφ Ι της παρούσας, να προβεί στην ανάρτησή τους στην ειδική ψηφιακή εφαρμογή και να ενημερώσει σχετικά τους/τις αξιολογητές/τριες και αξιολογούμενους/ες... Ζ. Ο/Η Σύμβουλος Εκπαίδευσης, ως αξιολογητής, οφείλει το αργότερο μέχρι τις 15/3/2024 να δρομολογήσει τη διαδικασία της παρ. 4 του άρθρου 11 της προαναφερθείσας Κ.Υ.Α. ώστε το αργότερο μέχρι τις 22/03/2024 να έχει εκκινήσει η διαδικασία παρατήρησης της πρώτης διδασκαλίας των εκπαιδευτικών της περιοχής ευθύνης του/της. Η. Η διαδικασία αξιολόγησης ως προς το πεδίο Β θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί το αργότερο μέχρι 24/5/2024».**

Τέλος εκδόθηκε η με αριθμό 28857/Ε3/20-3-2024 εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με θέμα «Οδηγίες για τη διαδικασία αξιολόγησης εκπαιδευτικών και των μελών ΕΕΠ-ΕΒΠ σχολικών μονάδων, ΚΕΔΑΣΥ και ΣΔΕΥ (ΕΔΥ)- Έναρξη διαδικασίας αξιολόγησης για το Πεδίο Β» με την οποία μεταξύ άλλων ορίστηκε: «Α. Για την έναρξη της διαδικασίας αξιολόγησης του πεδίου Β ορίζεται ότι: **«1. Ο/Η οικείος/α Διευθυντής/ντρια Εκπαίδευσης και Περιφερειακός/ή Διευθυντής/ντρια Εκπαίδευσης (για τα ΚΕΔΑΣΥ-ΣΔΕΥ) καλείται μέχρι 27/3/2024 να έχει ολοκληρώσει τη διαδικασία κατάρτισης των πινάκων με τα ζευγάρια αξιολογητή/ών – αξιολογούμενου για το πεδίο Β (των εκπαιδευτικών και των μελών ΕΕΠ-ΕΒΠ των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών και μελών ΕΕΠ των ΚΕΔΑΣΥ-ΣΔΕΥ), να προβεί στην ανάρτησή τους στην ειδική ψηφιακή εφαρμογή, και να ενημερώσει σχετικά τους/τις αξιολογητές/τριες και αξιολογούμενους/ες. Σημειώνεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 66, παρ. 5 του ν. 4823/2021, η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε περισσότερες από μία σχολικές μονάδες, διενεργείται από τον/τη Διευθυντή/τρια της σχολικής μονάδας και τους/τις οικείους/ες Συμβούλους Εκπαίδευσης (παιδαγωγικής ευθύνης, επιστημονικής ευθύνης/ειδικότητας) της μονάδας, στην οποία διδάσκουν τις περισσότερες ώρες ή που ορίζεται με απόφαση του/της Διευθυντή/τριας Εκπαίδευσης, εάν οι ώρες είναι ισοκατανεμημένες. 2. Προαιρετικά, δύναται να προγραμματιστεί συνάντηση μεταξύ αξιολογούμενου- αξιολογητή/των, προκειμένου να συζητήσουν σχετικά με την υπηρεσιακή συνέπεια και επάρκεια του αξιολογούμενου. 3. Οι κατά περίπτωση αξιολογητές/τριες οφείλουν μέχρι τις 2/4/2024 να ορίσουν ημερομηνία κατά την**

οποία πρέπει οι αξιολογούμενοι/ες να έχουν καταχωρίσει στην ειδική ψηφιακή εφαρμογή όσα αναφέρονται στα άρθρα 9 και 10 της υπό στοιχεία 9950/ΓΔ5/27.1.2023 (Β΄ 388) Κοινής Υπουργικής Απόφασης, ενημερώνοντας με κάθε πρόσφορο τρόπο επί αποδείξει τους/τις αξιολογούμενους/ες για την ημερομηνία αυτή».

Αμέσως μετά τη δημοσίευση, την 27-2-2024, της με αριθμό 195/2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία κηρύχθηκε παράνομη η απεργία-αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. επιχείρησε να πραγματοποιήσει την ήδη δικαστικώς αναγνωρισθείσα ως παράνομη απεργία, με κίνδυνο να ματαιωθεί ο σκοπός των επίμαχων διατάξεων που καθιερώνουν την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, ήτοι η βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και η προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού, διδακτικού και υποστηρικτικού έργου που προσφέρεται, στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης, από τις εκπαιδευτικές και υποστηρικτικές δομές, που θεσπιστήκαν με το ν. 4823/2021.

Εξάλλου την ίδια ημέρα δημοσίευσης της με αριθμό 227/2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία κηρύχθηκε παράνομη και καταχρηστική η προκηρυχθείσα από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. απεργία-αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος επιχειρεί να πραγματοποιήσει την ήδη δικαστικώς αναγνωρισθείσα ως παράνομη και καταχρηστική απεργία, με κίνδυνο να ματαιωθεί ο σκοπός των επίμαχων διατάξεων, με τη μεθόδευση της συμπερίληψης ως αιτήματος των απεργών την πραγματοποίηση διαλόγου μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας για τη διαμόρφωση ενός πλαισίου υποστήριξης-αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου. Το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών τη με αρ. κατάθ. 31639/600/2024 αγωγή, η οποία έγινε δεκτή με την υπ' αριθμ. 254/2024 απόφαση, με την οποία η ως άνω απεργία κρίθηκε παράνομη και απαγορεύτηκε η συνέχισή της.

Περαιτέρω, μετά τη δημοσίευση, την 7-3-2024, της με αριθμό 227/2024 απόφασης του Δικαστηρίου Σας, με την οποία κηρύχθηκε παράνομη και καταχρηστική η προκηρυχθείσα από την ΑΔΕΔΥ απεργία-αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η Ο.Λ.Μ.Ε επιχείρησε να πραγματοποιήσει την ήδη δικαστικώς αναγνωρισθείσα ως παράνομη και καταχρηστική απεργία, με κίνδυνο να ματαιωθεί ο σκοπός των επίμαχων διατάξεων, με τη μεθόδευση της συμπερίληψης ως αιτήματος των απεργών την πραγματοποίηση διαλόγου μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης για τη διαμόρφωση ενός πλαισίου υποστήριξης-αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου. Όπως ήδη αναφέρθηκε με την υπ' αριθμ. 255/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών έγινε δεκτή αγωγή του Ελληνικού Δημοσίου κατά της Ο.Λ.Μ.Ε., η ως άνω απεργία-αποχή κρίθηκε ως

παράνομη και απαγορεύτηκε η έναρξής της.

Ενόψει των ανωτέρω:

α) η επίμαχη προκηρυχθείσα κινητοποίηση της εναγόμενης αποτελεί απεργία (τούτο συνομολογείται ρητώς στην εξώδικη γνωστοποίησή αυτής).

β) Το αίτημά της συνίσταται στην πραγματικότητα για άλλη μία φορά στην κατάργηση του ως άνω νόμου και της κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσας υπουργικής απόφασης. Δεν περιλαμβάνει ορισμένο αίτημα για τη διαφύλαξη ή προαγωγή συγκεκριμένου εργασιακού ή οικονομικού συμφέροντος των δημοσίων υπαλλήλων μελών της εναγομένης. Εάν η εναγόμενη επιθυμούσε τον ουσιαστικό διάλογο δεν θα προχωρούσε σε απεργία-αποχή μετά την παρέλευση 4 ημερών. Το αίτημά της είναι και αυτή την φορά η παύση κάθε διαδικασίας που σχετίζεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στον ν. 4823/2021, όπως αυτές συμπληρώθηκαν και περαιτέρω ρυθμίστηκαν στην Υπουργική Απόφαση 9950/ΓΔ5 (ΦΕΚ Β'/388/27-1-2023) «Ρύθμιση ειδικότερων και λεπτομερειακών θεμάτων σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και τη διαδικασία διενέργειάς της».

γ) Η μορφή της συνίσταται στην απεργία-αποχή των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από κάθε διαδικασία ή ενέργεια συνδέεται με την εφαρμογή των διατάξεων που περιλαμβάνονται 9950/ΓΔ5 (ΦΕΚ Β'/388/27-1-2023) υπουργική απόφαση, καθώς και των διατάξεων των εφαρμοστικών τούτων εγκυκλίων.

δ) Στοχεύει προφανώς να εμποδίσει την εφαρμογή του νόμου και των συναφών κανονιστικών πράξεων, ήτοι να ματαιώσει την εφαρμογή του θεσμού της ατομικής αξιολόγησης. Δεν διεκδικεί τη ματαίωση, αλλά την ικανοποιεί από μόνη της και την επιβάλλει και

ε) Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η εναγόμενη δεν κατέθεσε ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας.

Κατά συνέπεια, η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση είναι όλως παράνομη και ως καταχρηστική, και η εναγόμενη δεν αφήνει άλλη επιλογή από την άσκηση της παρούσας αγωγής, για την οποία το Ελληνικό Δημόσιο έχει προδήλως έννομο συμφέρον, δεδομένου ότι το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει υπό την εποπτεία του τις σχολικές μονάδες όλης της χώρας και σ' αυτό υπάγεται το σύνολο του παρέχοντος το εκπαιδευτικό έργο εκπαιδευτικού προσωπικού, ενώ η εναγόμενη καλύπτει αποκλειστικώς υπαλλήλους (εκπαιδευτικούς) του Δημοσίου.

4. Λόγοι τυπικής παρανομίας

Η ως άνω απεργιακή κινητοποίηση τυγχάνει παράνομη και για τους ακόλουθους τυπικούς λόγους:

A. Κήρυξη από αναρμόδια συνδικαλιστική οργάνωση.

Σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 8 περ. β' του Ν. 1264/1982, όπως ισχύει, προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους, «... β) Η απεργία κηρύσσεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης».

Παγίως η νομολογία¹ δέχεται την εφαρμογή της παραπάνω διάταξης σε περιπτώσεις απεργιακών κινητοποιήσεων δημοσίων υπαλλήλων και αποφάινεται υπέρ του παρανόμου των κινητοποιήσεων αυτών, εφόσον δεν υφίσταται απόφαση Γενικής Συνέλευσης για την κήρυξη της απεργίας. Σύμφωνα επίσης με την πάγια νομολογία², η ως άνω διάταξη δεν πάσχει αντισυνταγματικότητα, καθώς «... ως προς τη διάταξη που επιβάλλει την κήρυξη της απεργίας «μετά από απόφαση της γενικής συνέλευσης» της δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας οργανώσεως (άρθ. 30 παρ. 8 στοιχ. β' ν. 1264/1982), πρέπει να παρατηρηθεί αφενός ότι, ενόψει του προαναφερόμενου σκοπού αλλά και της γραμματικής διατυπώσεώς της, αποκλείεται η λήψη της αποφάσεως αυτής εκ των υστέρων, δηλαδή μετά την πραγματοποίηση της απεργίας ή την κήρυξή της από άλλο όργανο της οικείας οργανώσεως, άρα και η έγκρισή της με την έννοια του άρθρου 238 ΑΚ και, αφετέρου, ότι η τυχόν δυσχέρεια για τη σύγκληση της γενικής συνελεύσεως εξαιτίας του ότι τα μέλη της είναι διάσπαρτα σε όλη τη χώρα, δεν αρκεί για να προσδώσει στην παραπάνω διάταξη αντισυνταγματικό χαρακτήρα ενόψει του ότι, σύμφωνα με την κοινή πείρα, τα σύγχρονα συγκοινωνιακά μέσα επιτρέπουν την ταχύτερη μετακίνηση από τόπο σε τόπο, ώστε να είναι εφικτή η μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα συγκέντρωση των μελών της συνελεύσεως εκεί όπου συγκαλούνται.».

Δεδομένου ότι η εναγομένη είναι πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση δημοσίων υπαλλήλων -εκπαιδευτικών και δεδομένου ότι η ίδια ομολογεί στην από 15-3-2024 εξώδικη γνωστοποίηση ότι την απόφαση για την ένδικη απεργιακή κινητοποίηση την έλαβε το Διοικητικό της Συμβούλιο, έπεται ότι η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση είναι παράνομη, ως κηρυχθείσα από **αναρμόδια συνδικαλιστική οργάνωση.**

B. Παραβίαση υποχρέωσης δημοσίου διαλόγου.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 του Ν. 4808/2021 (Α 101/19.6.2021) και ήδη ισχύει: «1. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και

¹ Εντελώς ενδεικτικά ΕφΑθ 4843/2014 Nomos, ΜΠΑ 79/2011 Ισοκράτης, ΜΠΑ 221/2009 ΕΕΡΓΔ 2009.571, ΜΠΑ 1469/2008 Ισοκράτης

² ΕφΑθ 1/1992, ΔΕΝ 1992.298, ΜΠΑ 756/2011 ΠΕΙΡΝΟΜ 2011.185, ΜΠΑ 79/2011 Ισοκράτης, ΜΠΑ 221/2009 ΕΕΡΓΔ 2009.571, ΜΠΑ 2182/1994, ΕΕργΔ 1994.1124, ΜΠΑ 3706/1991 ΔΕΝ 1991.1234,.

Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή, μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που ορίζει ο Ο.ΜΕ.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 19 και την παρ. 2 του άρθρου 20 ...».

Η εναγόμενη, δεν υπέβαλε τέτοια αίτηση, ούτε επέδωσε στο Ελληνικό Δημόσιο ο,τιδήποτε σχετικώς, παραβιάζοντας τον νόμο, δεδομένου ότι κήρυξαν απεργία σε δημόσια σχολεία και για δημόσιους εκπαιδευτικούς.

Σημειωτέον ότι η εναγόμενη επέλεξε να παρανομήσει, διότι ο δημόσιος διάλογος δεν προβλέπεται μόνο για προσέγγιση των μερών, αλλά και για ενημέρωση του κοινωνικού συνόλου σχετικά με τα απεργιακά αιτήματα, έτσι ώστε να μπορεί κι αυτό, ενημερωμένο, να πιέσει την πλευρά που επιθυμεί. Γι' αυτό η εναγόμενη επέλεξε για πολλοστή φορά να παρανομήσει, σε μια προσπάθεια αφενός να αποφύγει κάθε δημόσιο διάλογο σχετικά με την επιλογή της να μην αξιολογείται το εκπαιδευτικό έργο, αφετέρου να μην ασχοληθεί η κοινωνία με την άποψή της, ότι «... Οι διατάξεις των παραπάνω νομοθετημάτων κινούνται στην ίδια κατεύθυνση και σε συνέχεια αντίστοιχων προσπαθειών όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, για την επιβολή αντιδραστικής αξιολόγησης ...».

5. Λόγοι ουσιαστικής παρανομίας-καταχρηστικότητας (ΑΚ 281) της κηρυχθείσης απεργίας-αποχής

Η ως άνω απεργιακή κινητοποίηση τυχάνει παράνομη ως καταχρηστική για τους κατωτέρω εκτιθέμενους λόγους:

Επειδή το κατοχυρωμένο στο άρθρο 23 παρ. 2 του ισχύοντος Συντάγματος δικαίωμα της απεργίας ασκείται έγκυρα μέσα στα πλαίσια της νομιμότητας, εφόσον δεν συνιστά κατάχρηση της παρεχομένης στις οργανώσεις συνδικαλιστικής ελευθερίας. Η καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος αυτού, όπως κάθε δικαιώματος, απαγορεύεται, άλλωστε, κατ' άρθρο 25 παρ. 3 του Συντάγματος και κατά τη γενική αρχή που απορρέει από το άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα. Ως εκ τούτου, τα δικαστήρια ελέγχουν εάν τυχόν η απεργία ασκείται κατά τρόπο που υπερβαίνει προφανώς τα όρια που έχουν τεθεί στην άσκηση των δικαιωμάτων: την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη, τον κοινωνικό και οικονομικό σκοπό του δικαιώματος. Προφανής υπέρβαση, έστω και ενός από τα τρία όρια, καθιστά, επομένως, την απεργιακή κινητοποίηση καταχρηστική, και ως εκ τούτου παράνομη. Η διαπίστωση ότι πρόκειται για προφανή υπέρβαση είναι ζήτημα πραγματικό που κρίνεται *ad hoc και* που διαπιστώνεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, η οποία ελέγχεται δικαστικώς, σε συνάρτηση προς τον σκοπό της αποχής από την εργασία, τις συνθήκες εκδήλωσης της, τη στάθμιση των αντιτιθέμενων συμφερόντων μεταξύ απεργών και εργοδότη, αλλά και

το δημόσιο συμφέρον, δηλ. το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου, όταν τούτο πλήττεται από την απεργία³.

A. Απαγορευμένη πολιτική απεργία.

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 23 παρ. 2 εδ. α', γ' και δ' του Συντάγματος, η απεργία αποτελεί δικαίωμα και ασκείται από τις νόμιμα συστημένες συνδικαλιστικές οργανώσεις για τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών γενικά συμφερόντων των εργαζομένων.

Ο νομικός χαρακτήρας μιας συμπεριφοράς ως απεργίας, άρα και η γένεση του οικείου δικαιώματος, εξαρτάται όχι μόνο από το αντικειμενικό γεγονός της ομαδικής παύσεως της εργασίας, αλλά και από τον επιδιωκόμενο σκοπό, ο οποίος πρέπει να συνίσταται μόνο στη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών συμφερόντων των εργαζομένων. Έτσι αποκλείεται προεχόντως η λεγόμενη πολιτική απεργία, δηλαδή εκείνη που στρέφεται όχι κατά του Κράτους ως εργοδότη αλλά κατά των φορέων των συνταγμένων πολιτειακών λειτουργιών (νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής) και έχει ως κύριο σκοπό, εμφανή ή υποκρυπτόμενο, τον εξαναγκασμό τους σε πράξη ή παράλειψη που μπορεί να συνίσταται είτε στη μεταβολή κάποιου φορέως της πολιτικής εξουσίας, είτε στην επιβολή ή την αποτροπή ορισμένου πολιτικού ή πολιτικοοικονομικού προσανατολισμού των κυβερνώντων. Το τελευταίο αποτελεί και νόθευση του δημοκρατικού πολιτεύματος, αφού η άσκηση της πολιτικής εξουσίας, φορέας της οποίας είναι το σύνολο του λαού (άρθ. 1 παρ. παρ. 2 και 3 Συντ.) και όχι τα συνδικάτα των εργαζομένων και των εργοδοτών, έχει ανατεθεί στα κρατικά όργανα που αναφέρονται στο άρθρο 2 του Συντάγματος (Βουλή, Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κυβέρνηση και Δικαστήρια).

Η απεργία που επιδιώκει κατά κύριο λόγο, άλλους σκοπούς εκτός από τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών συμφερόντων των εργαζομένων, άρα και η πολιτική απεργία κατά τις παραπάνω διακρίσεις, είναι παράνομη με την έννοια ότι δεν γεννάται το οικείο δικαίωμα και, επομένως, η διακοπή της εργασίας δεν έχει το χαρακτήρα απεργίας. Η απεργία που κηρύσσεται ή πραγματοποιείται χωρίς να γνωστοποιείται στα αρμόδια όργανα του εργοδότη (άρθ. 30 § 8α' ν. 1264/1982) ορισμένο αίτημα για τη διαφύλαξη ή προαγωγή συγκεκριμένου εργασιακού ή οικονομικού συμφέροντος των υπαλλήλων, είναι παράνομη με την έννοια ότι κωλύεται η άσκηση του οικείου δικαιώματος⁴.

Στην υπό κρίση περίπτωση, η ανακοίνωση της εναγομένης περί της επίμαχης απεργίας, κατά παράβαση των άρθρων 20 παρ. 2 εδ. β' και 30 παρ. 8 στοιχ. α' του ν. 1264/1982, δεν εμπεριέχει ορισμένα αιτήματα με αμιγώς ή προέχοντως συνδικαλιστικό

³ ΑΠ 75/1998 ΝοΒ 1999.406 & ΕΕργΔ 1999.115, ΑΠ 1292/1983 ΝοΒ 40.429

⁴ ΕφΑθ 1/1992

χαρακτήρα, δηλαδή αιτήματα που επιδιώκουν την προαγωγή ή τη διαφύλαξη συγκεκριμένου οικονομικού ή εργασιακού συμφέροντος των δημόσιων πολιτικών υπαλλήλων που είναι μέλη της εναγομένης. Αντιθέτως, η εναγόμενη, με την ένδικη απεργιακή κινητοποίησή της:

α) Υποκαθιστώντας το Ελληνικό Κοινοβούλιο καταργεί η ίδια τις διατάξεις των άρθρων 66 έως 80 του ν. 4823/2021 και της κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσας ΥΑ.

β) Για άλλη μία φορά σκοπός της και αίτημά της είναι ουσιαστικά η κατάργηση-αναστολή εφαρμογής των προαναφερόμενων νομοθετικών διατάξεων.

γ) Καταδικάζει το προσφερόμενο εκπαιδευτικό έργο σε μία ανεπίτρεπτη στασιμότητα, ενώ λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να προγραμματίζεται, συντονίζεται, επικαιροποιείται, ανατροφοδοτείται και βελτιώνεται προς επίτευξη ενός άριστου, κατά το δυνατόν, παιδαγωγικού αποτελέσματος.

δ) Πλήττει κατεξοχήν το σχολείο, τους μαθητές και τις οικογένειές τους, ιδίως των χαμηλότερων εισοδηματικών στρωμάτων, καταδικάζοντάς τους σε εκπαιδευτικές υπηρεσίες κατώτερου επιπέδου, αφού εξ ορισμού τέτοιες προκύπτουν, όταν καταπνίγεται κάθε προσπάθεια βελτίωσης του εκπαιδευτικού συστήματος και

ε) Πλήττει τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς και ιδίως τους νεοεισερχόμενους στην εκπαίδευση, οι οποίοι δεν θα ωφεληθούν από την συνεργατικότητα, υποστήριξη, ενδυνάμωση της αυτοπεποίθησης και ετοιμότητας, τον αναγκαίο συντονισμό που προάγουν οι συγκεκριμένοι θεσμοί.

Επομένως, η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση, ως αμιγώς πολιτική είναι παράνομη και καταχρηστική.

B. Πρόκληση βλάβης στο κοινωνικό σύνολο

Η γνωστοποιηθείσα απεργία-αποχή, που συνίσταται αποκλειστικά στην αποχή των εκπαιδευτικών από τη διαδικασία αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών λειτουργιών, προξενεί βλάβη στο κοινωνικό σύνολο, καθώς η παραπάνω διαδικασία αποβλέπει στη βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και την προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού και διδακτικού έργου, που προσφέρεται στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Τούτο διότι η έλλειψη ουσιαστικής αξιολόγησης της ποιότητας της παρεχόμενης εργασίας στον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης, φαλκιδεύει την επίτευξη των αναγκαίων στόχων αυτής, που άπτονται στη δημιουργία πολιτών υπευθύνων στην άσκηση των καθηκόντων τους ως πολιτών μίας ευνομούμενης και δημοκρατικής κοινωνίας. Ενόψει των ανωπτέρω η κηρυχθείσα από την εναγόμενη απεργία-αποχή τυγχάνει παράνομη (βλ. αναλυτικά με αριθμ. 255/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών)

Γ. Καταχρηστική μορφή.

Η εξέλιξη της στρατηγικής των συνδικαλιστικών οργανώσεων έχει διευρύνει την

απεργιακή μορφή, έτσι ώστε πια η απεργία να μην εκδηλώνεται μόνο ως συλλογική αποχή από την εργασία, αλλά και ως συλλογική μη εκπλήρωση ή μερική εκπλήρωση υποχρεώσεων που απορρέουν από τις ατομικές σχέσεις εργασίας⁵. Έτσι, κατά τη σύγχρονη αντίληψη, απεργία είναι και η «λευκή απεργία»⁶, η οποία συνίσταται στη θεληματική μείωση της αποδοτικότητας ή στην επιβράδυνση του ρυθμού της εργασίας, με συνέπεια την ανεπαρκή λειτουργία της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης και τον περιορισμό της παραγωγής. Σε τέτοιες περιπτώσεις αφορούσε η ήδη καταργημένη διάταξη της § 2 του άρθρου 18 του ν. 3239/1955, η οποία, απαγορεύοντας την απεργία όταν εκκρεμούσε προσφυγή στη διαιτησία για την επίλυση συλλογικής διαφοράς, διευκρίνιζε ότι απαγορεύει το μέσο της «*διακοπής της εργασίας ή καταφανούς μειώσεως της αποδόσεως της εργασίας κλπ*».

Όμως, η λευκή απεργία είναι καταρχήν νόμιμη, μόνον εφόσον αφορά στην παροχή ποσοτικά⁷ -όχι ποιοτικά- ελαττωμένης εργασίας, είτε άμεσα είτε μέσω της επιβράδυνσης του ρυθμού εργασίας⁸. Διότι κάθε απεργία, όταν συνίσταται στην ποιοτική χειροτέρευση της εργασίας⁹, είναι τουλάχιστον καταχρηστική, αν όχι ευθέως παράνομη και μη αναγνωρισμένη από το Σύνταγμα.

Εν προκειμένω, η εναγόμενη, όπως η ίδια ομολογεί, έχει επιλέξει να απεργεί αποκλειστικώς από τη διαδικασία αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, έτσι ώστε, καθ' ομολογία της, να παράσχει «κάλυψη» σε όσους δεν επιθυμούν την αξιολόγηση αυτή, δηλαδή να προσδώσει μια επίφαση νομιμότητας στην επίμαχη, ακραία παράβαση του υπαλληλικού καθήκοντος και των εργασιακών υποχρεώσεων των απεργών, προκειμένου να αποφύγουν συγχρόνως την πειθαρχική τους τιμωρία και τη σοβαρή περικοπή των αποδοχών τους (η ποιοτικά ύψιστης σημασίας αξιολόγηση καταλαμβάνει ποσοτικά ελάχιστο από τον χρόνο εργασίας τους).

Κατά τον τρόπο αυτό, επιπροσθέτως, αρνούνται τον έλεγχο του δημοσίου και του ιδιώτη εργοδότη τους επί του έργου τους, καταλύουν εννοιολογικό χαρακτηριστικό της υπαλληλικής σχέσης και της εξαρτημένης εργασίας, ήτοι τον έλεγχο του δημοσίου ή εργοδότη, ανάλογα με την περίπτωση, και παραβιάζουν το υπαλληλικό ή εργασιακό καθήκον τους.

Επομένως, η συγκεκριμένη απεργιακή μορφή δεν συνιστά απεργία, άλλως και

⁵ ΔιοικΕφΠειρ 486/95 ΕΕργΔ 1996.608, ΜΠΘ 344/89 ΔΕΝ 1990.136, πρβλ και Καρδαρά, Απεργία στα νοσοκομεία, ΕΕργΔ 1989.993· έτσι και στη Γερμανία, Müller, Arbeitskampf und Recht, σελ. 111, Schaub, Arbeitsrechts-Handbuch., σελ. 1268, όπου και παραπομπές· έτσι και στη Γαλλία, Sinay, Traité de droit du travail, La grève, σελ. 136, Teyssié, Droit du travail, αρ. 1142 επ.

⁶ slow down, go slow, Bummelstreik

⁷ ΕΠειρ 846/09 ΠειρΝομ 2010.58, πρβλ ΕΑ 8092/83 ΕΕργΔ 1984.278, ΕΑ 8272/80 ΕΕργΔ 1981.332

⁸ ΜΠΘ 344/89 ΔΕΝ 1990.136, πρβλ ΕΑ 8092/83 ΕΕργΔ 1984.278, ΕΑ 8272/80 ΕΕργΔ 1981.332, ΕΑ 6384/79 ΕΕργΔ 1980.388, ΜΠΑ 4391/86 ΕΑΕΔ 1988.25

⁹ πρβλ Λεβέντη, Εργατική Νομοθεσία, τ. Α, σελ. 297, υπό άρθρο 19 § 20

επικουρικώς συνιστά παράνομη απεργία. Σε κάθε περίπτωση, πρόκειται για απεργιακή μορφή-μεθόδευση που συνιστά εντελώς προφανή υπέρβαση των ακραίων αξιολογικών ορίων της ΑΚ 281, κατά μείζονα λόγο ότι όλα αυτά συμβαίνουν επί ζημιά των μαθητών και των οικογενειών τους, που μόνον ωφελημένες θα είναι από την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Δ. Καταχρηστικά αιτήματα.

Όταν η ικανοποίηση των απεργιακών αιτημάτων δεν εξαρτάται από το δέκτη της απεργίας, αλλά από τρίτο, η απεργία είναι καταρχήν παράνομη, αφού ο πληττόμενος από την απεργία εργοδότης αδυνατεί να ικανοποιήσει το απεργιακό αίτημα, εκτός αν πρόκειται για απεργία εξωτερικής αλληλεγγύης¹⁰.

Εν προκειμένω, όμως, το Δημόσιο αδυνατεί να καταργήσει τον ψηφισμένο από το Κοινοβούλιο νόμο, με αποτέλεσμα η ένδικη απεργία να υπερβαίνει προφανώς τα ακραία αξιολογικά όρια της ΑΚ 281.

Είναι παράνομο κάθε απεργιακό αίτημα, όταν αφορά σε θέματα που ανήκουν στον στενό πυρήνα του υπαλληλικού καθήκοντος ή του διευθυντικού δικαιώματος του εργοδότη (ανάλογα με την περίπτωση). Έτσι, απαγορεύεται η απεργία όταν, όπως η ένδικη, αμφισβητεί αυτή καθαυτή την έννοια της νομικής εξάρτησης, ήτοι εν τέλει την ίδια την έννοια της υπαλληλικής ή εργασιακής σχέσης. Διότι αυτό ακριβώς πράττει η εναγόμενη, αξιώνοντας να καθορίζει αυτή (όχι το Δημόσιο ή ο εργοδότης, ανάλογα με την περίπτωση) σε τι συνίσταται το υπαλληλικό τους καθήκον.

Κατά συνέπεια, η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση πάσχει από καταχρηστικότητα, και για τον λόγο ότι βάλλει κατά του πλέον στενού πυρήνα του υπηρεσιακού καθήκοντος του δημόσιου εκπαιδευτικού και του διευθυντικού δικαιώματος του εργοδότη και συγκεκριμένα κατά της έκφασής του που συνίσταται στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, προκειμένου αυτό να οργανωθεί ορθότερα, να ενισχυθεί και να βελτιωθεί. Η ένδικη απεργία έχει καταστεί παράνομη ως απεργία διαμαρτυρίας, καθώς με το συγκεκριμένο αίτημα και τη μορφή της έχει ως σκοπό να κάμψει την νομοθετική εξουσία και για αυτό το λόγο παρατείνεται χρονικά, ώσπου τα αρμόδια πολιτειακά όργανα να υποκύψουν στα αιτήματα των απεργών.

Η ικανοποίηση των κατά του δημοσίου ή εργοδότη απεργιακών διεκδικήσεων πρέπει να προέλθει από τον υφιστάμενο την απεργιακή πίεση και όχι από την οργάνωση που απεργεί ή από τους συμμετέχοντες στην απεργία. Η αυτοϊκανοποίηση των αιτημάτων αποτελεί, ανάλογα με την περίπτωση, παραβίαση του υπαλληλικού καθήκοντος ή των ατομικών συμβάσεων εργασίας και έχει τις συνέπειες της μη εκτέλεσης ή της μη προσήκουσας εκτέλεσής τους. Για παράδειγμα, όταν το απεργιακό αίτημα συνίσταται στην

¹⁰ πρβλ ΜΠΑ 3011/90 ΔΕΝ 1990.1027

κατάργηση της εργασίας του Σαββάτου, αν οι απεργοί παύσουν αυθαιρέτως να παρέχουν την εργασία τους τα Σάββατα χωρίς να έχει γίνει δεκτό το αίτημά τους, τότε παραβιάζουν το υπαλληλικό τους καθήκον (αν είναι του δημοσίου) ή τις ατομικές συμβάσεις εργασίας τους (στον ιδιωτικό τομέα) και περιέρχονται σε υπερήμερία¹¹. Εν προκειμένω, όμως, αυτό ακριβώς πράττει η αντίδικος, η οποία δεν αξιώνει απλώς (παρανόμως) την κατάργηση του νόμου, αλλά τον καταργεί στην πράξη, με την απεργιακή μορφή που επέλεξε, με αποτέλεσμα η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση να υπερβαίνει προφανώς τα ακραία αξιολογικά όρια της ΑΚ 281.

Αυτοί που κατά βάση πλήττονται από την ένδικη απεργιακή κινητοποίηση της εναγομένης είναι τόσο μαθητές (και οι οικογένειές τους), οι οποίοι κινδυνεύουν να μην απολαύσουν καλύτερης εκπαίδευσης, επειδή τα μέλη της εναγομένης και των μελών της αρνούνται να στηρίξουν οιαδήποτε προσπάθεια βελτίωσής της, όσο και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι δεν θα ωφεληθούν από την προσωπική ανάπτυξη μέσω ιδίως της συνεργατικότητας, της υποστήριξης, ενδυνάμωσης της αυτοπεποίθησης και ετοιμότητας, που προάγει ο συγκεκριμένος θεσμός. Η στάση τους αυτή, σε συνδυασμό με την αδήριτη και επιτακτική ανάγκη των παιδιών μας για βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου, καθιστούν την ένδικη απεργιακή κινητοποίηση καταχρηστική.

Ε. Καταχρηστική διάρκεια.

Όπως προαναφέρθηκε, απεργία, παρόμοια με την υπό κρίση, πραγματοποιήσε τόσο η εναγόμενη, όσο και η δευτεροβάθμια οργάνωση ΟΛΜΕ, και κατά το σχολικό έτος 2021-2022. Η υπό κρίση απεργιακή της κινητοποίηση, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της από 15-3-2024 εξώδικης γνωστοποίησης της εναγομένης είναι αόριστης διάρκειας, επομένως είναι προφανές ότι αναμένεται να διαρκέσει καθ' όλο το τρέχον διδακτικό έτος. Συγχρόνως, η πρακτική της εναγομένης και των μελών της προεξοφλεί ότι θα πραγματοποιήσουν, ακόμη και μετά την έκδοση αποφάσεων των Δικαστηρίων, που κηρύσσουν παράνομη την απεργία αποχή είτε επειδή κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο είτε επειδή παραβιάστηκε η υποχρέωση δημόσιου διαλόγου του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994, όμοια ή παρόμοια απεργία με τις ίδιες τυπικές παρανομίες, με μοναδικό στόχο την παρεμβολή συνεχών παράνομων και καταχρηστικών απεργιακών κινητοποιήσεων.

Επομένως, ευχερώς συνάγεται αφενός ότι η εναγόμενη δεν σκοπεύει, έστω μετά από μακρό και ικανό χρονικό διάστημα, να επιτρέψει στα μέλη της να εκτελέσουν το υπαλληλικό τους καθήκον και τις εργασιακές τους υποχρεώσεις, αφετέρου ότι απλούστατα έχει σκοπό να επαναλαμβάνει απεργίες σαν την υπό κρίση εσαεί.

¹¹ έτσι και στη Γαλλία, Javillier, Droit du Travail, έκδ. 1990, § 580, Lyon-Caen/Pelissier, Droit du travail, έκδ. 15η, § 956, για περισσότερες παραπομπές στη γαλλική νομολογία και θεωρία βλ. Dalloz, Code du Travail, έκδ. 52η, σελ. 521

Κατά συνέπεια, η επίμαχη απεργιακή κινητοποίηση έχοντας αόριστη διάρκεια υπερβαίνει προφανώς τα ακραία αξιολογικά όρια της ΑΚ 281 και γι' αυτόν τον λόγο, διότι δεν πρόκειται για απεργία με βούληση εκτέλεσης εν συνόλω του υπαλληλικού καθήκοντος ή των εργασιακών υποχρεώσεων μετά τη λήξη της.

6. Αιτήματα αγωγής

Επειδή ο εργοδότης, κατά του οποίου στρέφεται η απεργία, έχει έννομο συμφέρον, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 70 ΚΠολΔ και 24 του Ν. 1264/1982, να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικώς ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική. Επίσης, ενόψει των διατάξεων των άρθρων 946 παρ. 1 και 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, αν η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα και πάντως το έννομο συμφέρον του εργοδότη για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται ο τελευταίος να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής), ενώ αν έχει εξαγγελθεί και επίκειται με πιθανότητα, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις, η πραγματοποίηση ή επανάληψη τέτοιας απεργίας, με την ίδια μορφή και προϋποθέσεις και για την ικανοποίηση των ίδιων αιτημάτων, ο εργοδότης δικαιούται να ζητήσει την απαγόρευσή της, δηλαδή την παράλειψη της στο μέλλον, με απειλή των μέσων έμμεσης εκτέλεσης του άρθρου 947 παρ.1 ΚΠολΔ [ΑΠ 543/2013 Χρ]Δ 2013.623, ΑΠ 528/1990 ΕλλΔνη 32.534 και ΔΕΝ 1991.455, ΕφΑΘ (Μον) 5466/2013 ΕλλΔνη 2014.131, Εφθεσ (Μον) 2675/2013 ΠειρΝομ 2014.37, Εφθεσ (Μον) 2674/2013 Αρμ. 2014.252, ΕφΑΘ (Μον) 3678/2012 Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 1770/2011 ΕπιΘΕργΔ 2012.739, ΕφΑΘ 475/2011 ΠειρΝομ 2011.187]. Το δικαστήριο με την απόφασή του, όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει τη μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομης, απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου, που κήρυξε την παράνομη απεργία, χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματείου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέληση τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς δικαστική απόφαση και να λάβει τη σχετική απόφασή του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 543/2013 Χρ]Δ 2013.623).

Δεδομένων όλων των ανωτέρω, συντρέχει νόμιμος λόγος αλλά και έννομο συμφέρον του Ελληνικού Δημοσίου να ζητήσει, κατά τα άρθρα 20 επ. και 30 του ν.1264/1982, 946 § 1 και 947 § 1 του ΚΠολΔ:

Α) Να αναγνωρισθεί ως παράνομη και ως καταχρηστική η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση,

Β) Να απαγορευτεί η συνέχισή της, καθώς σύμφωνα με την πάγια νομολογία ενόψει των διατάξεων των άρθρων 946 παρ. 1 και 947 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ., αν η παράνομη απεργία

έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα και πάντως το έννομο συμφέρον του εργοδότη για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται ο τελευταίος να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής)¹²,

Γ) Να απαγορευτεί η συνέχισή και η επανάληψή της και στο μέλλον, καθώς επίκειται με μεγάλη πιθανότητα η επανάληψη της συγκεκριμένης απεργίας–αποχής, με την ίδια μορφή, όπως έχει ήδη κάνει η εναγόμενη, η οποία προχώρησε σε απεργία–αποχή, παρόλο που προηγουμένως είχε κηρυχθεί παράνομη η απεργία–αποχή με την υπ’ αριθμ. 195/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ως παράνομη και καταχρηστική με την υπ’ αριθμ. 2274 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών Δικαστηρίου Σας και ως παράνομη με την υπ’ αριθμ. 255/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, έχοντας μάλιστα προηγουμένως εξαγγείλει ότι θα επαναλάβει την απεργία μόλις εκδοθούν οι δικαστικές αποφάσεις.

Δ) Να καταδικασθεί η εναγόμενη σε χρηματική ποινή για τυχόν παραβίαση των ανωτέρω¹³, άλλως και επικουρικώς να απειληθεί σε βάρος της χρηματική ποινή. Η απαγγελία χρηματικής ποινής είναι εντελώς αναγκαία για την εκτέλεση της εκδοθησόμενης απόφασης, διότι ο προδήλως παράνομος και καταχρηστικός χαρακτήρας της ένδικης απεργιακής κινητοποίησης, καθώς και η προηγούμενη στάση και συμπεριφορά των ιεραρχικά ανωτέρω συνδικαλιστικών οργανώσεων, μέλος των οποίων είναι η εναγόμενη, αλλά και όσα διαλαμβάνονται στην από 15-3-2024 εξώδικη γνωστοποίηση της εναγομένης, καταδεικνύουν ότι υφίσταται σαφέστατος κίνδυνος, αν όχι βεβαιότητα, η εναγόμενη είτε να μην συμμορφωθεί προς την απόφαση που θα εκδοθεί είτε να προκηρύξει όμοια ή παρόμοια απεργιακή κινητοποίηση και

Ε) Να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, διότι συντρέχουν προς τούτο εξαιρετικοί λόγοι και η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, καθώς υπονομεύει την υλοποίηση των νεοεισαχθέντων θεσμών και το τεράστιο όφελος αυτών για τους εκπαιδευτικούς αλλά και τους μαθητές, ως προαναφέρθηκε.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και όσους επιφυλάσσομαι να προσθέσω νομίμως και παραδεκτώς

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Να γίνει δεκτή η παρούσα και

1. Να αναγνωρισθεί ότι είναι παράνομη και καταχρηστική η κηρυχθείσα από την εναγόμενη απεργία–αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Χανίων, που καλύπτονται συνδικαλιστικά από αυτή, από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με

¹² ΜΕφΘες 383/2018, ΑΠ 543/2013 ΕφΑΘ 475/2011 ΠΕΙΡΝΟΜ 2011/187, ΑΠ 528/1990 ΕΛΛΔνη 32,534, ΕφΑΘ 7807/1991 ΕΛΛΔνη 34,110, ΕφΘεσ 2806/1999 Nomos

¹³ ΕφΑΘ 1/1992 Δνη 1992.412 & ΕΕργΔ 1992.840, 1935/2000 ΜΠρΑΘ ΕΕργΔ 2001.1213

την εφαρμογή του ν. 4823/21, όπως αυτές συμπληρώθηκαν και περαιτέρω ρυθμίστηκαν στην Υπουργική Απόφαση 9950/ΓΔ5 (ΦΕΚ Β'/388/27-1-2023) «Ρύθμιση ειδικότερων και λεπτομερειακών θεμάτων σχετικά με την αξιολόγηση των Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και τη διαδικασία διενέργειάς της», καθώς και των διατάξεων των εφαρμοστικών τούτων εγκυκλίων.

2. Να απαγορευτεί η συνέχιση της ως άνω απεργίας–αποχής.

3. Να απαγορευτεί η συνέχιση και η επανάληψη της ίδιας ή παρόμοιας απεργίας και στο μέλλον.

4. Να καταδικαστεί η εναγόμενη σε -άλλως και επικουρικώς να απειληθεί εναντίον τους- χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων (5.000) ευρώ για κάθε μεμονωμένη παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί,

5. Να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί, συνολικώς, ήτοι αναφορικώς προς όλα τα παραπάνω αιτήματά μου,

6. Να καταδικαστεί η εναγόμενη στην εν γένει δικαστική δαπάνη του Ελληνικού Δημοσίου.

Λόγω του κατεπείγοντος, καθώς: α) ήδη από τις 9-2-2024 έχει παρέλθει η καταληκτική ημερομηνία για τις πρώτες ενέργειες αξιολόγησης, β) στις 15-3-2024 παρήλθε και δεύτερη καταληκτική ημερομηνία, ενώ το αργότερο 22-3-2024 πρέπει να έχει εκκινήσει η διαδικασία παρατήρησης της πρώτης διδασκαλίας των εκπαιδευτικών σύμφωνα με την εγκύκλιο με αριθμ. 19148/Δ6/22-2-2024 του Υπουργείου Παιδείας, γ) τίθεται καταληκτική ημερομηνία για την αξιολόγηση Πεδίου Β' η 2-4-2024 σύμφωνα με την εγκύκλιο με αριθμ. 28857/Ε3/20-3-2024 του Υπουργείου Παιδείας και δ) ήδη έχουν εκδοθεί και δημοσιευθεί την 27-2-2024, 7-3-2024 και 15-3-2024 οι με αριθμούς 195/2024, 227/2024 και 255/2024 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, αντίστοιχα, με τις οποίες κηρύχθηκε παράνομη και καταχρηστική (με τη δεύτερη απόφαση) η απεργία–αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση ξεκινά ουσιαστικά σε τρεις (3) ημέρες (αφού παρέλθει 4ήμερη προειδοποίηση) και αν δεν εκδοθεί απόφαση απολύτως άμεσα, θα ματαιωθεί ο σκοπός των επίμαχων διατάξεων που καθιερώνουν την αξιολόγηση αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Τούτο, διότι, ο νομοθέτης έκρινε απολύτως σκόπιμο και αναγκαίο ότι οι διαδικασίες για τη βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και την προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού, διδακτικού και υποστηρικτικού έργου που προσφέρεται, στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης, από τις εκπαιδευτικές και υποστηρικτικές δομές, που θεσπιστήκαν με το ν. 4823/2021, επιβάλλεται να

διενεργούνται καθ' όλη τη διάρκεια του διδακτικού έτους, είτε επειδή αυτό ορίζεται ρητώς στις σχετικές διατάξεις ή συνάγεται από αυτές, είτε επειδή επιβάλλεται από τις κρατούσες στις σχολικές μονάδες καθ' όλη τη διάρκεια του διδακτικού έτους συνθήκες και εκπαιδευτικές-παιδαγωγικές ανάγκες, όχι με την παρεμβολή συνεχών και, μάλιστα, παράνομων απεργιακών κινητοποιήσεων, γι' αυτό θα πρέπει: α) να οριστεί δικάσιμος εντός της προβλεπόμενης από την παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 1264/1982 προθεσμίας, ήτοι εντός 5 ημερών από την κατάθεση της αγωγής, β) να επιτραπεί η επίδοση της παρούσης τρεις (3) ώρες πριν από την συζήτησή της και γ) να επιτραπεί η επίδοση της εκδοθησομένης απόφασης με δικαστικό επιμελητή και καθ' υπέρβαση των νομίμων, ήτοι και μετά ώρα 19.00 της ημέρας που θα εκδοθεί έως ώρα 24.00 της ίδιας ημέρας, πάντοτε λόγω του κατεπείγοντος χαρακτήρα της υπόθεσης.

Χανιά 21-3-2024

Ο Πληρεξούσιος του Ελληνικού Δημοσίου

Δημήτριος Πετρόπουλος
Δικαστικός Πληρεξούσιος Ν.Σ.Κ.
d.petrooulos@nsk.gr